

Vicent Usó, «Cuadernos» d' «El Periodico Mediterráneo», març de 2008

L'autor dedica un poema a Manel Garcia Grau

Els 10 anys de silenci poètic que ha mantingut Josep Porcar (Castelló de la Plana, 1973) des de la publicació de "La culpa" potser han amagat una mica que es tracta d'un dels poetes valencians més interessants de les últimes dècades. I així ho corrobora la inclusió de poemes seus a diverses antologies. El seu debut es va produir amb només 21 anys, amb el poemari "Vint-i-dues mans de pintura" i en una editorial tan prestigiosa com Edicions de la Guerra. L'any següent veien la llum "Matèries encara" i "Crònica de l'ocupant" (premi Senyoriu d'Ausiàs March). En 1998, amb "La culpa", guanyava el Vicent Andrés Estellés, dins dels premis Octubre, un guardó dels més prestigiosos en llengua catalana. I després, deu anys de silenci. Un silenci relatiu, és clar. Perquè, de fa temps, Josep Porcar va triar la Xarxa com a vehicle d'expressió (també poètica). Així, des de 2002 manté obert el dietari electrònic "Salms" (www.porcar.net), on ara acaba de publicar el seu darrer llibre de versos: "Els estius".

Escriu Porcar, en el pròleg del llibre, que "de Sant Cugat a Gandia passant per Burjassot, no m'intimida gens confessar que "Els estius" és un poemari que s'ha passejat abans per les mans de tres jurats" que van decidir no premiar-lo. Aquestes tres decisions l'han impulsat a fer el pas de publicar els versos en Internet i buscar així "un públic lector més nombrós i divers". Porcar assegura que el gremi dels escriptors "encara es mira avui amb escepticisme, quan no amb un cert recel, la virtualitat d'aquesta poderosa tecnologia que ja ha demostrat ser capaç de trencar les cadenes mercantils i les propietats poc intel·lectuals que, durant molts segles, han enllaunat la creació artística". Els mitjans convencionals, corrobora, "tot i que han estat útils fins ara per a la difusió de la lírica, no han pogut superar la situació d'agonia permanentment festiva en què es troba actualment l'edició de poesia, si més no la catalana". "Els estius" és el primer poemari en llengua catalana elaborat expressament per a ser llegit en una pantalla d'ordinador o amb un lector electrònic. En conseqüència, compta amb una sèrie d'enllaços que, sense alterar el ritme de lectura, permeten eixamplar -si el lector ho desitja- el camp d'acció del poema. El llibre, a més de ser llegit in situ, pot descarregar-se des de la bitàcola del poeta.

A "Els estius", Josep Porcar s'ha deslligat de les exigències estructurals -que no poètiques- i de la densitat de "La culpa" per confeccionar un poemari de vers més solt, de temàtica més lliure, de tractament més plural. Versos que miren endins ("Podries deixar que el vent torne / a endur-se la veu de les paraules") i versos que ho fan enfora ("Aquesta turista àuria, jacent / crucificada com si fos divendres sant") i versos que fan explícita la ràbia pels bombardejos israelians a Palestina ("Els assassins han après a matar millor") o per l'estultícia dels polítics valencians arran l'accident al metro de la capital del país ("De vegades, per accident, / l'escorxador s'esguita de sang"), versos també de dolor per la mort del poeta Manel Garcia Grau ("Amic, la vesprada / tova ens convida al res"). Un poemari divers i intens que ratifica els valors que ja li coneixíem a Josep Porcar. Uns valors que ara estan a l'abast de tothom a l'immens aparador de la Xarxa.